

Пролісок

№7 (147)
березень
2014

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

<http://portal.prolisok.org>

Газета Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу
(гімназія-інтернат — школа мистецтв)

Сьогодні в номері:

Свято
8 березня

2-3 стор.

Провісник
долі України

4-5 стор.

"А слава - за-
повідь моя!"

6-7 стор.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Свято 8 березня

*А вже весна, вже березень почався,
Дзвенять пташині радісні пісні.
І хоч квітками сад не завітчався,
Та дні стоять погожі і ясні.*

За зимою йде чарівна весна. Вона пробуджує природу, звеселяє людські серця. Нікого не залишає байдужим. У такі веселі й сонячні дні разом із весною до нас приходять чудові свята 8 березня – Міжнародний жіночий день. Це свято навіює радість кожному, адже немає нічого кращого, ніж побачити посмішку дівчини, мами, бабусі або просто жінки, яку ти привітав у цей день.

Завітало свято і до нашої гімназії. «Сильна половина» облкомплексу подарувала глядачам чудовий концерт, а разом із ним – виключно позитивні емоції, приємні почуття, неймовірний заряд енергії. Усі чоловіки та хлопці гімназії танцювали, співали, чи-

тали поезії, грали на музичних інструментах, жартували – робили все, щоб жінкам і дівчатам було весело і тепло на душі.

Перше слово традиційно – за директором Коротковим Анатолієм Єгоровичем, який разом із заступниками Олександром Наумовичем, Андрієм Веніаміновичем та Артуром Вікторовичем привітав усіх із святом. Після цього свої побажання «жіночому царству» передали веселі «ковбої» – наймолодші учасники свята, вихованці школи мистецтв та кумедні «поварята» – учні 5-го класу. Початок був запальним, а концерт – просто неперевершеним.

Незабутнім «Хіп-хопом» здивували глядачів учні

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

8-го класу, а граційні юнаки 10-Б продемонстрували свою готовність віддати життя за своїх улюблених однокласниць. Вправний гітарист 10-Г класу Андрій Винярський вже не раз дивував публіку своєю чудовою грою на гітарі, а цього разу він виконав незабутній «Блюз». Веселі учні 7-го класу підготували хореографічну композицію «Веселі хлоп'ята». А Гасвський Віталій, який щоразу змушує глядачів затамовувати подих, заспівав «Минає день...». Учні 6-го класу виконали хореографічну композицію «Святковий мікс», показавши у жартівливій формі один день із життя жінки. Захопливою була гра на фортепіано Кирила Чернявського - учня 10-Б класу. Влад Багатнов та Гліб Манжол продемонстрували свої танцювальні здібності у композиції «Джудас». Незабутні враження справили юнаки 10-Г, 11-Г і 11-Б класів: їхні пародії на дівчат були надзвичайно ми-

лими та веселими. Чудовий танець «Рок-н-рол» виконали учні 9-го класу. Як завжди неперевершеним був спів чоловічого тріо одинадцятикласників Шупімова Станіслава, Гасвського Віталія та Яценка Олександра, які виконали пісню «Ты носи меня река». Юнаки 11-А класу здивували глядачів майстерним виконанням хореографічної композиції «Танго роз-

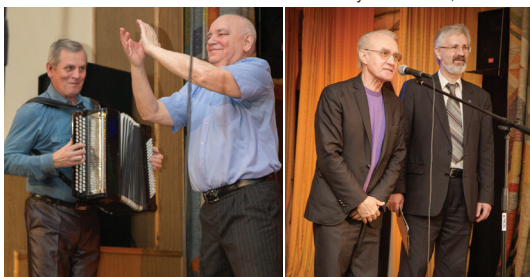
битих сердець». Не обійшлося на святі без гостей. Єгор Похиленко, Сергій Твердохліб, Максим Максименко та Андрій Довженко подарували усім дівчатам і жінкам захоплюючу хореографічну композицію. Анатолій Савсюк із другом Сергієм Черноіваном чудово виконали пісню «Идем на захід».

Напевно, вже неможливо уявити концерт без привітань Володимира Коваленка, який традиційно читав вірші, співав під акомпанемент Олександра Чумаченка. А цього разу артист ще й дивував присутніх на святі, виконавши енергійний танець.

Фінальною композицією «Гламурні хлопці» порадували юнаки 10-А класу, які грандіозно завершили святковий концерт.

Свято було незабутнім. Кожен неодмінно ще довго пам'ятатиме концерт і згадуватиме його з посмішкою.

Ракул Анастасія, 11-В клас

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Провісник долі України

Двохста весна ступила на землю від часу народження Тараса Григоровича Шевченка, устами якого немовби говорив Бог, що призначив своєму посланцеві порятувати український народ від загибелі задля майбутньої його, ще не знаної нами, місії. Поет духовну велич і красу народу підніс на найвищу височінь, чим збагатив увесь світ. Тому Шевченко для України – не просто народний поет, геніальний митець, якого доля обдарувала багатьма талантами.

Значення слова Кобзаря для нас особливе. Усіх українців він згуртовував і єднав у один великий український народ. Тому і творчість його – це святиня, яку ми цінуємо і сьогодні. Хоч і минуло дві сотні літ від часу народження Тараса Григоровича Шевченка, його слово живе поміж нами, гнівне і ніжне, полум'яне і міцне.

Відродно, що сучасне покоління переймається Шевченковими думами. І життя нашої гімназії не можна уявити без Шевченківських днів, кульмінацією яких стає традиційний святковий

концерт, присвячений Великому Кобзарю.

*Він був поетом волі в час неволі,
Поетом доброти в засиллі зла.
Була у нього надзвичайна доля,
Та доля – Україною була.*

Цими рядками з поезії Д. Павличка розпочали літературно-музичну композицію «Провісник долі України» учні 11-х класів Дарина Четвертак та Богдан Грузін. Упродовж концерту панувала урочиста й святкова атмосфера. Проникливо звучали покладені на музику поетичні рядки Т.Г. Шевченка у виконанні хору учнів 10-11-х класів: «Учітеся, брати мої», «Зоре моя вечірняя».

Тарас Шевченко – національний пророк, апостол правди, заступник усіх знедолених. У цьому переконала глядачів Каширна Катерина (10-А), майстерно прочитавши поезію «Холодний яр». Досить переконливо та урочисто звуча-

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

ли прекрасні слова Великого Поета із вуст Шаламая Сергія (11-Б), Луб'яної Ольги (11-А), Плаксія Андрія (11-А) та Білієнко Катерини (11-А). Справжнім заповітом сучасникам можна вважати послання «І мертвим, і живим...», емоційно прочитане ученицею 11-Г класу Тараненко Тетяною. Вразив своєю ліричністю виступ Оксани Грабовської (10-Г): ніжні звуки сопілки не залишили байдужим нікого.

Атмосфера справжнього театру поглинула присутніх під час перегляду драматичних номерів. Інсценування поеми «Наймичка» учнями 10-Г класу було правдивим та переконливим.

А учні 10-Б, 10-В, 11-В класів довели, що талант Шевченка – багатогранний: як професійні актори, що майстерно володіють словом, вони змусили глядачів співпереживати героям драми «Назар Стодоля». А гучні оплески захопленої публіки стали підтвердженням високої акторської майстерності усіх гімназистів, які брали участь у концертній програмі.

Магія Шевченкового слова полонила кожного – і гостей, і виконавців цього справді зачаровуючого дійства. Бо часові не підвладне те, що зберігає народна пам'ять.

*Не вмре повік твоє святе ім'я!
Йому, як сонцю, вічно пламеніти!
І буде пісня зроджена твоя,
Мов океан розбурханий гриміти.*

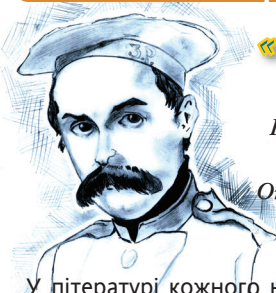
Руденко Л.М., Скрипник В.С.

ДО 200-РІЧЧЯ Т.Г. ШЕВЧЕНКА

«А слава – заповідь моя!»

Лубяна Ольга, 11-А клас

*Наша дума, наша пісня
Не вмре, не загине...
От де, люде, наша слава,
Слава України!
Т. Г. Шевченко*

У літературі кожного народу є імена творців, які окутані безсмертною славою та пошаною. Саме таким поетом великого українського етносу є Тарас Григорович Шевченко – геній думки і слова, провісник долі сучасної України, талановитий художник і письменник. Він є і буде всесвітньо відомою гордістю нашого народу, символом патріотизму та любові до Батьківщини. У його творах зображено тяжкі роки буття українців, їх поневолення, панщина. На противагу цьому постає образ жінки-матері як берегині роду й нації. Неможливо не відзначити колоритні описи природи українських вільних степів, широких ланів. Така багатогранність творчості письменника свідчить про його багату душевну наповненість та високу майстерність.

Ідею невмирущої сили слова на своєму прикладі висвітлив Кобзар. Його твори – безсмертні, його заклики – вічні! Незважаючи на перебування у кріпацтві й у засланні, він продовжував творити, творити заради чогось більшого – заради України. Поезію Тараса Григоровича Шевченка перекладено

багатьма мовами світу: абхазькою, азербайджанською, башкирською, вірменською, грузинською тощо. В історію людської культури Тарас Шевченко ввійшов не тільки як народний поет України, але і як визначний поет-гуманіст світового значення. Він вічною пам'яттю викарбувався у долі нашої держави, залишивши незнищений слід на шляху її творення. У серці кожного українця б'ється вічний заклик Кобзаря до боротьби за незалежність та свободу: «Борітеся – поборете! Вам бог помагає! За вас правда, за вас слава і воля святая!». Шевченко виступив як новатор, привнісши у скарбницю української літератури неповторні образи, неперевершені картини і фарби, небачене багатство ідей, мотивів, підніс мистецтво слова на новий щабель розвитку.

Щорічно дев'ятого березня відзначається річниця від дня народження Тараса Шевченка. Цього року Україна особливо пройнялася ідеєю прославлення пам'яті митця, адже минуло рівно двісті років від дня його народження. Саме в ці дні з усіх куточків країни відлунується гучне

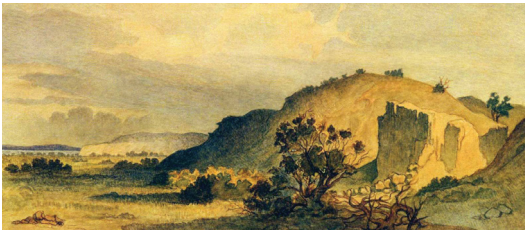
ДО 200-РІЧЧЯ Т.Г. ШЕВЧЕНКА

Шевченкове слово, цитуються рядки його поезій. На основі нових, не відомих раніше фактів біографії Т. Г. Шевченка було знято фільм про життя і творчість письменника «Таємниці Генія Шевченка». Цей фільм реформує звичне уявлення людей про великого Генія українського народу. Ми дізнаємося про нові аспекти з огляду на його життя, знайомимося з незвичними фактами його біографії. Прагнення віднайти нову інформацію про легендарного поета усіх віків свідчить про велику любов до нього і його творчості, виражає бажання українського народу знати історію формування народної писемності.

Феноменальний дар митця української спільноти ніколи не буде стерто зі сторінок формування нашої держави. У Кобзаревій творчості зосереджено основні засади життя українців, висвітлено їхню самотність та неповторність; згадано про моральні принципи, які зіставляються із класовою нерівністю. Зважаючи на події сьогодення, заклики поета є дуже актуальними для нашого народу: «Схаменіться! Будьте люди, бо лихо вам буде. Обніміться ж, брати мої. Молю вас, благаю!».

Ми, українці, пишаємося своїм літературним надбанням, багатством та силою українського слова. Ми повинні цінувати та примножу-

вати великий внесок Кобзаря у розвиток нашої української культури. І, як пророкував Т.Г.Шевченко: «І оживе добра слава, слава України!».

ДО 200-РІЧЧЯ Т.Г. ШЕВЧЕНКА

Відгук про картину М.Т.Шевченка «Портрет Т. Закревської»

Ляховецька Катерина, 11-В клас

Говорячи про Т. Г. Шевченка-поета, не можна не згадати про нього як про художника. Можливо, сам Тарас Григорович хотів би бути ним більше, ніж поетом. Іноді жартома Шевченко говорив, що «...яка користь від поезії – тільки душу з'їдає, а от картини могли б приносити чималий матеріальний достаток». Та чим би не займався Кобзар, однак воно варте не простої звичайної уваги, а чогось більшого – чим можна виміряти чи оцінити Божий дар?

Переглядаючи альбом «Живописна Україна», не можна залишитися байдужим після споглядання цих прекрасних творів. Адже тут і портрети, і автопортрети, пейзажні полотна, на яких зображена не тільки Україна, а й та місцевість, де автор відбував заслання. Кожен порух його пензлика свідчить не лише про

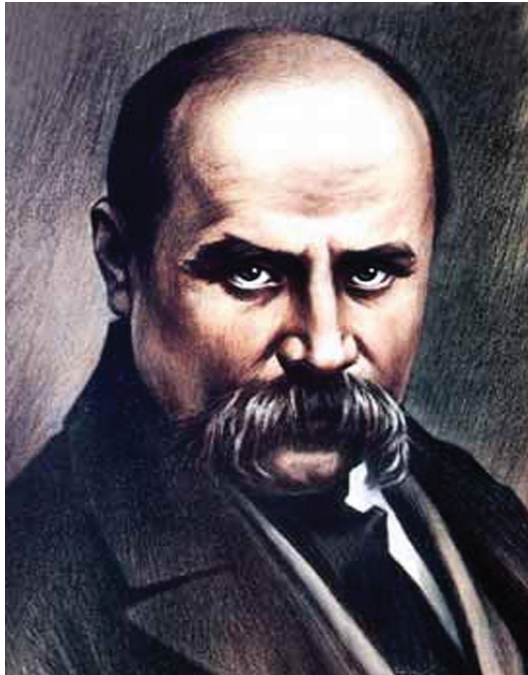
майстерність виконання, а й про глибокі почуття, переживання. Здається мені, що художник народжувався і жив життям свого витвору: любив український пейзаж, милувався гарними краєвидами, переживав за долю козаків у думі, що виконував лірник, співчував казахам, які стали частиною його життя на чужині, бо доля у них була однакова – страдницька, зuboжіла.

Мою увагу заповнили картини, на яких були зображені жінки. Завжди хочеться дізнатися (особливо – побачити!), якими ж були коліси представниці прекрасної статі. Зі школи знаю, що у своїй творчості – чи то поетичній, чи то живописній – особливе місце належить жінці-матері, жінці-дружині, жінці-берегині. Така величезна пошана! Така повага! Любов і возвеличення! Кожна – Мадонна, кожна – свята.

Особливо вразило мене полотно, на якому зображено портрет Ганни Закревської. Відразу пригадалася історія написання цього твору мистецтва: 1843 рік, колишній кріпак і наймит приїздить на Україну вже у якості відомого поета та талановитого художника. Він подорожує рідною землею, зупиняючись то в одних, то в інших друзів. Одного разу доля його зводить із вродливою жінкою – Ганною Іванівною, дружиною Платона Закревського. Тарас Григорович, як я зрозуміла, був натурою тонкою, і хоча був неодруженим, та у жінок закохувався часто і з першого погляду. Випадок із Закревською був особливим, бо почуття, як свідчать його сучасники та дослідники життя і творчості, виявилися взаємними. Вона не могла зруйнувати сім'ю, а він не хотів бути розлучником. Так і залишилися поетові почуття на картині: «На жодному іншому з портретів Т.Шевченка, стилізованих за модою того часу, немає таких очей, немає такого повного, трагічного, душевного життя очей,

ДО 200-РІЧЧЯ Т.Г. ШЕВЧЕНКА

такого слізно-ніжного, промовистого погляду, як на портреті Ганни Іванівни Закревської. І очі особливі: вони здаються чорними, але якщо придивитися, ви побачите, як старанно Шевченко витримав справжній їх колір, сяючу навколо великих зіниць глибоку синяву» (М. Шагінян). А пізніше, на засланні, цій жінці Шевченко присвятив вірш – «Г.З.»:

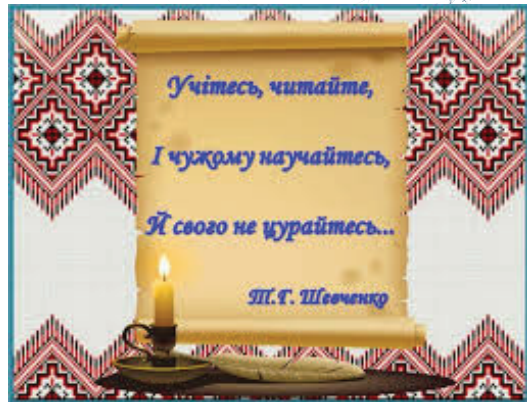
*...А ти, доле!
А ти, мій покою!
Моє свято чорнобриве,
І досі між ними
Тихо, пишно походжає
І тими очима,
Аж чорними – голубим
І досі чаруєш
Людські душі?*

Ще один погляд на картину. Ці тонкі риси обличчя, через які простежується характер; зачіска, скромні і в той же час витончені прикраси, оголені плечі на фоні контрастних кольорів. Цей овал навколо героїні я порівнюю зі своєрідною аурую, яка (мабуть, того хотів Шевченко)

оберігає від усього злого, поганого. Художник ніби залишає на полотні часточку себе, щоб бути поряд усе життя. Картина написана олією, що є також свідченням високого рівня майстерності в олійному живописі (більше сорока автопортретів було створено у тій же манері).

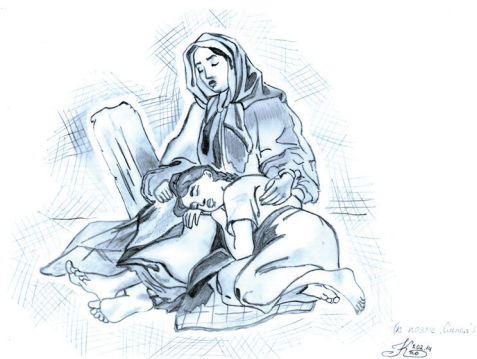
Перегортаю сторінки, а думками та поглядом повертаюся до портрета, з якого знову й знову манить поглядом чорняво-синіх очей красуня Ганна Закревська.

ДО 200-РІЧЧЯ Т.Г. ШЕВЧЕНКА

Відгук про картину М.Г.Шевченка «Богданові руїни в Суботіві»

Усі ми знаємо Тараса Григоровича Шевченка як прекрасного поета, але не можемо пропустити і той факт, що він був і талановитим художником.

Нещодавно, вивчаючи курс історії України, мою увагу привернула репродукція картини Т.Шевченка «Богданові руїни в Суботіві». Історичні розповіді, підсилені ілюстрацією, викликають неоднозначні почуття. Тарас Григорович, вихований на розповідях діда та лірників, ніколи не залишався байдужим щодо страшного періоду в історії України – доби Руїни. Тож кожен рядок наукових фактів по-новому звучить поряд із картиною Кобзаря.

Картина написана аквареллю, у центрі – руї-

ни. Руїни як знак доби, як символ великої втра-ти. На мою думку, автор проводить паралель: Суботів – Богдан Хмельницький – доба Руїни. Зруйновано рідне гніздо – отже, зруйновано Україну. Немає Хмельницького, Хмельнич-

чини – немає і України. Для цього Шевченко використав темні, ледь видні кольори, що свідчить про душевну трагедію автора – про роздробленість України після Богдана Хмельницького. Я вважаю, що Тарас Григорович розумів роль такої неординарної особистості в долі рідної землі та лише з ним пов'язував майбутнє України. Тож, як щирий українець та патріот, він не міг не переживати за долю своєї багатостраждальної матері-України та не відчувати болю за славним і великим минулим, що пов'язувалося з ім'ям Богдана, не «ридав» кожним порухом кисті над руїнами минулого.

Тож творчість Тараса Григоровича Шевченка не лише поезією, а й живописом надихає нас на пошуки історичної правди, примушує задуматися над трагічністю доби та особи, яка її творила, і стає застереженням для нащадків.

Корніченко Марина, 11-В клас

ДО 200-РІЧЧЯ Т.Г. ШЕВЧЕНКА

Тарас Шевченко і вакадака сучасності

Маханько Ольга, 11-Г клас

*Шевченка багато чому вчить.
Але ми, на жаль, вчимося у нього не
так багато, як треба було б.*

Володимир Іваненко

Тарас Григорович Шевченко – центральна постать не лише в історії української літератури, а й в усій історії України XIX ст. Тому вивчення й популяризація творів Шевченка в Україні й поза її межами – справа особливої ваги. Шевченкознавство – це найрозвиненіша ділянка історико-літературної науки.

Довгий час вся творчість і життєпис Шевченка вивчалися у школі вирваними з контексту історії України. Природно, що учень не міг оцінити величчя Кобзаря, не знаючи історичних обставин, які склалися на Україні після розгрому Гетьманщини і втрати політичної та культурної автономії, не здатний був оцінити і масштабів загрози існуванню української культури у зв'язку з перетворенням її на провінцію та "перекачкою умів" з України в столицю імперії.

Крім того, весь матеріал про Шевченка в учнівських підручниках, немов на стержні, тримався на "народності" поета, яка, у свою чергу, мало не цілком ототожнювалася з його кріпацьким, мужицьким походженням, що постійно підкреслювалося, так ніби походження саме по собі могло бути гарантом художньої вартості творів. У дитячу свідомість навечно вкарбована постать мужика в кожусі і баранячій шапці, чие дитинство минуло в сирітстві та безпросвітних злиднях серед темних кріпаків.

У творах Шевченка, у його «Щоденнику» й

листах можна знайти дуже багато суголосного і з сьогочасною ситуацією в Україні та навколо неї.

Шевченка тепер менше читають, і не в кожній навіть освіченій українській родині можна побачити на книжковій полиці його «Кобзар». Є загроза й того, що його ім'я у свідомості багатьох буде пов'язуватися не так із його творчістю й місцем в історії України, як із написами на пам'ятниках, густо наставлених Шевченкові упродовж XX століття як в Україні, так і поза її межами. Ну, і ще, звичайно, – із зображенням

на грошових знаках. Шкода, звичайно.

Втім, будемо сподіватися, що не тільки у звичайних, а й у суботніх та недільних школах буде вивчатися невіддвітне слово Шевченкового «Кобзаря», а портрет його висітиме на чільній стіні у кожній українській оселі.

Шевченко ж бо – одна із кількох постатей історичного минулого України, яка здатна зцементувати українську націю. Занепад українського слова – це найголовніша проблема і тогочасного, і сучасного світів. Тож цінуймо та поважаймо українське!

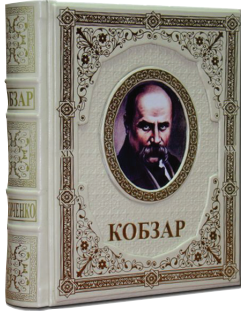

ДО 200-РІЧЧЯ Т.Г. ШЕВЧЕНКА

Апостол правди

У наш чудовий час вічно житиме Тарас. 9 березня 2014 року ми відзначили 200-річчя від дня народження великого українського поета Тараса Григоровича Шевченка, твори якого мають непересічне значення для кожного з нас.

Минуло два століття від народження Великого Кобзаря, суттєво змінилися історичні умови: Україна стала незалежною, а люди вільними та рівними у своїх правах. Однак творчість Т.Г.Шевченка не залишає нас байдужими, тому що стверджує надзвичайно важливі, прості і зрозумілі загальнолюдські цінності. Із його творів ми черпаємо українську мудрість, набуваємо любові до Батьківщини, уявляємо прекрасні образи української природи і чуюмо вітер. Так-так, вітер свободи думки і слова, який був закладений Богом у Тарасовій душі. У різних країнах світу встановлено пам'ятники поету, його ім'ям названо вулиці, сквери,

навчальні заклади, музеї.

Можна без перебільшення сказати, що «Кобзар» Т.Г.Шевченка є настільною книгою кожного свідомого українця. Тарас Шевченко є символом України. Україна була для нього всім, і він нині, у третьому тисячолітті, залишається для нас батьком, наставником і пророком майбутнього.

Пам'яті Тараса Шевченка

Помер поет...

Проїшли літа...

Але із уст ось-ось злітають

Його слова,

Його промова,

Його прекрасна й чиста мова.

Ми всі Тараса добре знаєм,

І всі Шевченка пам'ятаєм!

Сергієнко Катерина, 5 клас

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.
Голова комісії інформації УПГ.

У номері використано роботи Цимбалюк Н.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2013 Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.